

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament de Cocentaina
Sr. Alcalde-Presidente
Pl. de la Vila, 1
COCENTAINA - (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 108631
=====

Assumpte: ús del valencià en l'exposició de l'Ajuntament de Cocentaina.

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit signat (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestava els fets i les consideracions següents:

- Que "l'Ajuntament de Cocentaina, amb el motiu del 400é aniversari de la mort del pintor Nicolás Borràs, ha organitzat una exposició sobre la seva obra (...), ha omès el valencià completament de l'exposició, (...) tant en la publicitat com als panells explicatius de l'exposició."
- Que l'autor de la queixa, per a justificar esta, fa referència a l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i a la Llei de l'Ús del Valencià on es garanteix l'ús de la llengua valenciana per part de les administracions públiques.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada.

A fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que, en el termini màxim de 15 dies, ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament donava compte del següent:

1. En l'escrit de la Sindicatura de Greuges que hem rebut es fa referència al fet que l'Ajuntament de Cocentaina ha omès el valencià en una exposició, en concret la

que s'ha organitzat amb motiu del 440é aniversari de la mort del pintor Nicolás Borrás, tan en la publicitat com en els panells explicatius de l'exposició.

2. Que en l'esmentada exposició, a més de l'Ajuntament de Cocentaina, col·laborava també el Ministeri de Cultura de l'Estat espanyol i l'empresa Fomento de Construcciones y Contratas, S.A.
3. Que aquestes dos institucions, tant la pública com la privada, proposaren que la llengua d'ús preferent fóra el castellà, d'acord amb l'article 7.1 de l'Estatut d'Autonomia i, especialment, amb l'article 6 del *Reglament de normalització lingüística per al municipi de Cocentaina i el seu ajuntament* (BOPA 270 de 23 de novembre de 2000), que literalment diu:

*“La redacció de tots els documents públics es farà **preferentment** en valencià, fins a la plena normalització com a llengua pròpia de l'Administració i del municipi. No obstant això, es garantirà el dret dels ciutadans i ciutadanes a adreçar-se a l'Ajuntament en qualssevol de les llengües oficials, oralment i per escrit, i el d'obtenir resposta en la llengua utilitzada.”*

4. Quant a la publicitat, a què també fa referència la persona interessada, consultats els responsables dels departament corresponents, ha admès aquest error i es comprometen a **esmenar-lo** en pròximes ocasions.

L'interessat, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, no va formular cap al·legació i per això resollem la queixa amb les dades que consten en l'expedient. És per això que li demane que considere els arguments que seguidament li expose i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem.

El Síndic de Greuges, alt comissionat dels drets fonamentals dels valencians, recollits en el títol I de la Constitució espanyola i en el títol II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, no pot deixar de fer una reflexió sobre l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans i sobre la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 5é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'hi instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autònom o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaldre l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de bandejar qualsevol forma de discriminació lingüística.

El preàmbul de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, vigent des de fa més de 20 anys, en idèntic sentit que l'Estatut d'autonomia, assenyala el compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana i, de manera especial, en la recuperació del valencià, llengua històrica i pròpia del nostre poble, del qual constituïx la senya d'identitat més peculiar, i és per això que la Generalitat Valenciana té l'obligació legal d'impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits socials per superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà.

La legislació vigent quant a l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació, i tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 20 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i atribueix al Consell la promoció i la utilització del valencià en estos mitjans, i vetlar per una adequada presència del valencià en aquells que depenen de la Generalitat (un compromís que, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques) i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

De conformitat amb tot el que hem exposat més amunt, **SUGGERIM A L'AJUNTAMENT DE COCENAINA** que en pròximes campanyes publicitàries institucionals com la que ara ens ocupa, adopte totes les mesures que siguen necessàries perquè els fullets i formularis estiguen redactats en les dues llengües cooficials de la Comunitat valenciana, de manera que no puga prevaldre una llengua sobre l'altra, ja que allò que ha d'orientar tots els poders públics autonòmics i locals és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits de la vida pública.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià,

d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Li agraïm la col·laboració i la remissió del que li hem sol·licitat.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana